

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11Cpr/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418206880
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2023:4418206880.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom v právnej veci žalobcu : COOP Jednota Galanta, spotrebné družstvo, Revolučná štvrť 953, 924 14 Galanta, IČO: 00 168 840, proti žalovanej: W. V., nar. X.X.XXXX, XXX XX E. č. XXX, zast. Mgr. Peter Magdálík, Vajanského 1520, 924 01 Galanta, o zaplatenie 752,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd priznáva žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal žalobu dňa 26.11.2018 na Okresný súd Nové Zámky, ktorou sa domáhal zaplatenie sumy 752 eur s príslušenstvom, ktorú odôvodnil tým, že žalovaná W. V. bola na základe pracovnej zmluvy zo dňa 25.11.2008 zamestnancom žalobcu a bola na výkon práce zaradená na predajňu č.172 v obci Šaľa ako predavačka. Pracovná zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 30.4.2009. dohoda o hmotnej zodpovednosti bola so žalovanou uzavretá dňa 27.11.2008. Pracovný pomer bol so žalovanou ukončený v skúšobnej dobe dňom 26.2.2009. Uznáním pohľadávky dohodou o jej zaplatení zo dňa 19.1.2009 sa žalovaná zaviazala, že žalobcovi uhradí sumu 1050,- eur a to v mesačných splátkach vo výške 33,- eur počnúc mesiacom február 2009 zrážkami zo mzdy. Súčasne sa zaviazala, že v prípade ukončenia pracovného pomeru bude pokračovať v úhrade tejto pohľadávky až do úplného vyrovnania. Išlo o manko, chýbajúcu hotovosť v pokladni, vo výške 1050 eur na prevádzkovej jednotke žalobcu č.172 Šaľa. Vzhľadom k tomu, že žalovaná pracovala u žalobcu do 26.2.2009 zo mzdy bola realizovaná len jedna zrážka vo výške 33eur a to v mesiaci marec 2009. V priebehu roka 2010 uhradila žalovaná 5 splátok po 33 eur a jednu splátku vo výške 50 eur. Následne v mesiaci október uhradila sumu 50eur, teda dokopy uhradila žalobcovi sumu 298 eur. Na úhradu žalovanej sumy bola žalovaná vyzvaná listami zo dňa 15.3.2010,21.7.20011, 7.12.2012,13.6.2013, 17.10.2014,5.2.2016, a 3.4.2017.

Žalobca v záverečnej reči dňa 2.2.2023 uviedol, že žalobca dostatočne preukázal vyjadreniami aj dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, že za chýbajúcu hotovosť v pokladni zodpovedala pokladnička, čiže v tomto konkrétnom prípade žalovaná, ktorá nakoniec aj podpísala dohodu o uznaní záväzku, kde uznala, že spôsobila žalobcovi škodu - dlh vo výške 1.050 eur, ktorý uhradí, čo čiastočne aj vykonala a z dlžnej sumy uhradila 298 eur. Keďže zvyšok neuhradila, boli nútení podať žalobu a žiadajú, aby súd zaviazal žalovanú na uhradenie sumy 752 eur.

2. Žalovaná sa dňa 28.1.2019 vyjadrila tak, že podáva odpor proti platobnému rozkazu a žalobcom uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu, t.j. neuznáva ani časť nároku, ktorý si žalobca voči nej v tomto konaní uplatňuje a považuje uplatnený nárok žalobcu za neopodstatnený v celom rozsahu. Podľa žalovanej dohoda o uznaní pohľadávky a jej zaplatení zo dňa 19.1.2009 je neplatná a to aj s ohľadom na platnú právnu úpravu ku dňu 11.1.2009 ako aj aktuálne platnú právnu úpravu. Dohoda

o uznaní pohľadávky a jej zaplatení zo dňa 19.1.2009 obsahuje vo vzťahu k identifikácii záväzku na náhradu škody znenie : „chýbajúca hotovosť v pokladni obnos 1.050 eur....“ a v smere dohody o spôsobe náhrady škody upravuje iba jej úhradu prostredníctvom zrážok zo mzdy zo strany aktuálneho , prípadne nasledujúcich platiteľov mzdy žalovanej. Predmetná dohoda v žiadnom ustanovení nezakotvuje záväzok žalovanej pokračovať k úhrade pohľadávky až do úplného vyrovnania v prípade ukončenia pracovného pomeru. V predmetnej dohode o uznaní záväzku na náhradu škody je nedostatočne špecifikovaný záväzok žalovanej na náhradu škody, pričom žalovaná poukazuje na to, že z tejto dohody nie je zrejmé, kedy mal predmetný záväzok na náhradu škody vzniknúť, bližšie okolnosti vzniku tohto záväzku, t.j. dostatočne určitá a zrozumiteľná špecifikácia uvádzaného záväzku na náhradu škody, tak aby tento záväzok nemohol byť zamenený s iným záväzkom. Poukazuje na to, že v predmetnej dohode by malo byť uvedené jednak to, kedy / alebo v akom období/ vznikol záväzok na náhradu škody, t.j. v aký deň, prípadne za aké obdobie žalobcovi chýbala hotovosť v pokladni, teda špecifikácia nároku žalobcu tak, aby tento nemohol byť zamenený so žiadnym iným nárokom a teda , aby bol predmetný nárok náležite , vecne, časovo a nezameniteľne špecifikovaný. V danom smere nemožno z tejto dohody zistiť, kedy mal vzniknúť predmetný nárok žalobcu a za akých okolností a , či tento nárok aj v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami o premlčaní nebol premlčaný a či sa v tomto prípade jedná o platné uznanie dlhu podľa ustanovenia § 558 OZ. Zároveň v smere dohody o spôsobe jeho úhrady bol dohodnutý spôsob jeho úhrady výlučne vykonávaním zrážok zo mzdy zo strany vtedajšieho platiteľa mzdy žalovanej, t.j. žalobcu prípadne po ukončení pracovného pomeru aj zo strany ďalších platiteľov mzdy žalovanej. Žiadny iný spôsobom náhrady žalobcom uplatneného nároku z predloženej dohody nevyplýva. Tu poukazuje aj na fakt, že predmetná dohoda bola v celom rozsahu vypracovaná žalobcom a teda žalovaná do jej obsahu nijak nezasahovala. Je zrejmé, že predmetná dohoda zo dňa 19.1. 2009 nezodpovedá zákonným náležitostiach uvedených v ust. § 191 ods. 3 Zákonníka práce / náležitosti ohľadom riadnej špecifikácie záväzku na náhradu škody / a teda je v zmysle § 191 ods. 3 ZP neplatná. Zároveň je predmetná dohoda o uznaní záväzku neplatná aj podľa ustanovenia § 37 ods. 1 a § 39 OZ v spojení s ustanovením § I ods. 4 ZP a to z dôvodu, že predmetná dohoda nie je dostatočne určitá a zrozumiteľná v zmysle uznávacieho záväzku / absentuje náležitá vecná a časová špecifikácia záväzku / keď tento záväzok nie je špecifikovaný tak, aby nebol zameniteľný s iným záväzkom / § 37 ods. 1 OZ/, dohoda zároveň v rozpore ustanovení § 191 ods. 3 ZP neobsahuje náležité vymedzenie záväzku a teda svojim obsahom odporuje zákonu , prípadne ho obchádza/ § 39OZ/. Na základe tohto je potom dohoda o uznaní pohľadávky a jej zaplatení zo dňa 19.1.2009 absolútne neplatným právny úkon a žiadnej zo zúčastnených strán dohody z nej nevznikli žiadne práva ako ani povinnosti. Žalovaná zároveň vznáša aj námietku premlčania celého nároku uplatneného žalobcom. Nárok žalobcu uplatnený proti žalovanej v tomto konaní je v zmysle § 106 ods. 1, ods. 2 OZ v celom rozsahu premlčaný. Žalobca podal žalobu na Okresný súd Nové Zámky dňa 26.11.2018, pričom z ním predloženej dohody o uznaní pohľadávky a jej zaplatení zo dňa 19.11.2009 vyplýva, že o výške škody ako aj o tom kto za ňu zodpovedá vedel už dňa 19.1.2009 kedy bola táto dohoda podpísaná. V danom smere žalobca najneskôr dňa 19.1.2009 vedel aká škoda mu vznikla a tiež kto za túto škodu zodpovedá. Z dôvodu absolútnej neplatnosti dohody o uznaní pohľadávky a jej zaplatení zo dňa 19.1.2009 a iných skutočností, ktoré sú uvedené vyššie v tomto podaní potom nedošlo k predĺženiu premlčacej doby a teda ku dňu podania žaloby / 26.11.2018/ uplynula jednaj dvojročná subjektívna premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 1 OZ najneskôr ku dňu 19.1.2011/ ako aj trojročná objektívna premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 2 OZ / najneskôr ku dňu 19.1.2012 ,keďže ani z podanej žaloby ani z dohody o uznaní pohľadávky a jej zaplatení zo dňa 19.1.2009 ani iných žalobcom predložených listín nemožno zistiť, kedy a za akých okolností mal vzniknúť údajný nárok žalobcu /. K premlčaniu došlo vo vzťahu k celému nároku uplatnenému žalobcom v tomto konaní. V čase podania žaloby / 26.11.2018 bol už dávno celý nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní premlčaný a súd ho žalobcovi nemôže priznať. Žalovaná vznáša námietku premlčania aj napriek tomu, že nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní považuje za nedôvodný a nepreukázaný. Dôkazy predložené žalobcom nijak nepreukávajú dôvodnosť a to ani výšku žalobcom uplatneného nároku, v konaní nie je absolútne zrejmé za akých okolností malo prísť k tomu, že žalobcovi mala chýbať hotovosť v pokladni, v akej sume mu chýbala hotovosť v pokladni, kedy a za aké obdobie chýbala žalobcovi hotovosť z pokladni, z akého dôvodu chýbala žalobcovi hotovosť z pokladni, kto všetko zodpovedal za hotovosť z pokladni. Teda žalobca v tomto konaní nepreukázal dôvodnosť ani výšku uplatneného nároku. Žalovaná tiež aktuálne neeviduje, žeby jej žalobcom uvádzané a priložené výzvy na úhradu žalobcom uplatnenej pohľadávky boli v minulosti doručené.

Žalovaný v záverečnej reči dňa 2.2.2023 uviedol, že navrhuje zamietnuť žalobu v celom rozsahu, nakoľko majú za to , že aj v súlade s predchádzajúcim rozhodnutím odvolacieho súdu žalobca v tomto

konaní neuniesol dôkazné bremeno čo sa týka dôvodnosti ako ani výšky uplatneného nároku. Je zrejmé, že dohoda podľa § 191 odsek 3 Zákonníka práce nezakladá domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania. V danom prípade zaväzovací dôvod nepredstavuje pôvodné protiprávne konanie a dôkazné bremeno preukázať všetky podmienky vzniku zodpovednosti za škodu zaťažuje zamestnávateľa. V tomto konaní žalobca nepreukázal, že sa žalovaná dopustila akéhokoľvek protiprávneho konania, nepreukázal škodu, ktorá mu vznikla a rovnako ani príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a zavinenie na strane žalovanej. Žalobca teda nepreukázal, že mu vznikol nárok na náhradu škody voči žalovanej. Toto nepreukazuje ani výpis z inventarizačnej komisie, keďže ide o interný doklad žalobcu, tento je neurčitý a ako z neho vyplýva, prítomné osoby nevedeli uviesť kto spravil chybu a zodpovednosť žalovanej vyvodili len na základe toho, že mala podpísať dohodu o uznaní dlhu a nie na základe toho, žeby práve ona sa dopustila akéhokoľvek protiprávneho konania alebo spôsobila škodu žalobcovi. Uvedené skutočnosti nepreukazujú ani výpovede vypočutých svedkov, keďže ani jeden z vypočutých svedkov nevedel uviesť žiadne relevantné konkrétne skutočnosti týkajúce sa prejednávanej veci. Zo strany žalobcu nebol produkovaný ani žiaden iný dôkaz, ktorý by preukázal zodpovednosť žalovanej za škodu.

3. Súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov - zrušením pracovného pomeru na č.l.8, pracovnou zmluvou na č.l.9-10, dohodou o hmotnej zodpovednosti na č.l. 11-12, dohodou o uznaní pohľadávky na č.l. 13, výzvou na úhradu manka na č.l.17, poslednou výzvou na úhradu schodku n č.l.20, výpisom zo záznamu na č.l. 46, výsluchom svedkov ako aj dokazovaním vykonanom v rámci intencií uznesenia Krajského súdu v Nitre sp.zn.. 5 CoPr/4/2019 zo dňa 12.08.2020 a zistil tento skutkový stav:

Strany sporu uzavreli dňa 27.11.2008 pracovnú zmluvu, kde miesto výkonu práce bolo určené prevádzková jednotka zamestnávateľa č. 172 v Šali, s nástupom do zamestnania dňa 27.11.2008 a na určený druh práce - predavačka. Pracovný pomer bol uzatvorený na dobu určitú - do 30.4.2009. Pracovný pomer bol so žalovanou ukončený v skúšobnej dobe dňom 26.2.2009.

Z listinného dôkazu na čl. 8 vyplýva, že došlo k zrušeniu pracovného pomeru v skúšobnej dobe a pracovný pomer bol v súlade s § 72 Zákonníka práce medzi stranami sporu zrušený a pracovný pomer sa končí dňom 26.2.2009.

Dňa 19.1.2009 uzavreli strany sporu dohodu o hmotnej zodpovednosti.

Z dohody o uznaní pohľadávky a jej zaplatení zo dňa 19.1.2009 na č.l.13 vyplýva, že žalovaná uznala, že je povinná nahradiť COOP Jednota Galanta škodu vzniknutú z titulu: chýbajúca hotovosť v pokladni obnos 1050,- eur a túto pohľadávku uznáva ako svoj dlh. Zároveň súhlasila, aby na úhradu tejto pohľadávky vykonával platiteľ mzdy dňom 2.2.2019 zrážky z jeho mzdy po 33 eur mesačne. Súčasne súhlasila, že pri skončení pracovného pomeru so súčasným zamestnávateľom súhlasí s tým, aby platiteľ mzdy vykonal jednorazovú zrážku z jej mzdy v takom maximálnom rozsahu, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy s tým, že každá ďalšia mesačná splátka bude 33 eur a to až do úplného zaplatenia pohľadávky COOP Jednota Galanta spotrebné družstvo s príslušenstvom.

Z výzvy na úhradu manka na čl. 14 zo dňa 15.3.2010 vyplýva, že žalovaná bola vyzvaná na úhradu manka v sume 1.096, 26 eur a na to, aby ju uhradila do 8 dní od doručenia tejto výzvy na účet žalobcu.

Z výzvy na úhradu manka na čl. 15 zo dňa 28.1.2011 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu manka vo výške 980,84 eur, ktorú žiadal uhradiť do 8 dní od doručenia tejto výzvy.

Z výzvy na úhradu schodku zo dňa 13.6.2013 na čl. 16 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky vo výške 930, 84 eur a to do 25.6.2013.

Z výzvy na úhradu manka zo dňa 7.12.2012 na čl. 17 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu jej záväzku vo výške 930, 84 eur a to do 20.12.2012.

Z výzvy na úhradu schodku zo dňa 5.2.2016 na čl. 18 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu neuhradenej pohľadávky za manka na predajnej jednotke č. 182 v Šali v celkovej výške 930,84 eur a to do 28.2.2016.

Z výzvy na úhradu schodku zo dňa 17.10.2014 na čl. 19 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky vo výške 930, 84 eur a to do 31.10.2014.

Z poslednej výzvy na úhradu schodku pred podaním žaloby zo dňa 3.4.2017 na čl. 20 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu schodku vo výške 752 eur do 15.4.2017, pričom posledná splátka bola uhradená v mesiaci október 2011 vo výške 50 eur.

Z výpisu zo záznamu č. 11 zo zasadnutia Ústrednej inventarizačnej komisie zo dňa 19.1.2009 na čl. 46 vyplýva v tento deň sa dostavili zamestnankyne predajnej jednotky 172 Šaľa kde bola aj žalovaná ohľadom straty 1.050 eur z pokladne č. 1 dňa 9.1.2009, pričom tieto osoby nevedeli vysvetliť kto spravil chybu a za chýbajúce peniaze je zodpovedná pokladnička - žalovaná, ktorá podpísala dohodu o uznaní pohľadávky a jej zaplatení.

Z písomného záznamu na čl.146 o.i. vyplýva, že bol napísaný v presne nezistený deň, nakoľko nie je datovaný, a pracovníčka p. V. sa vyjadrila do tohto záznamu, ktorý spisovala p. X., že sa nepomýlila pri výdaji eur, dávala si veľký pozor, nemala nedostatky v pokladni, necíti sa byť vinná, pretože peniaze odovzdala do trezoru. Keďže neboli prítomné v čase spísania záznamu p. B. a p. M., menovaným bude zaslaná pozvánka na UIK ohľadne doriešenia chýbajúcej hotovosti

Svedkyňa Ing. G. X. dňa 05.05.2022 na pojednávaní uviedla, že suma 1050 eur bola zistená tak, že sa urobila inventúra pokladničnej hotovosti, ktorú vykonávala ona a to tak, že sa vytlačil účtovný stav pokladne, spočítali sa všetky peniaze a porovnávala sa s účtovným stavom, čo ona vtedy takto vykonala a zistil sa rozdiel 1050 eur na pokladni. Tak isto sa v tom čase robila aj tzv. mincovka. Bola oboznámená s dohodou o uznaní pohľadávky a jej zaplatení. Sama ju vypracovávala a mala takúto kompetenciu. Prečo tam uviedla formuláciu, že žalovaná zodpovedá za chýbajúce peniaze z dôvodu podpísania dohody o uznaní pohľadávky a jej zaplatení a nie preto, že bola vykonaná inventúra a inventarizácia sa vyjadriť nevedela.

Svedkyňa B. B. na pojednávaní dňa 30.06.2022 uviedla, že ona si vzhľadom na odstup času nepamätá, či v roku 2009 došlo k situácii, kedy malo dôjsť k strate na pokladni na tejto predajnej jednotke.

Svedkyňa E. X. ako svedkyňa v písomnej výpovedi zo dňa 11.11.2022 na čl.196 uviedla, že na udalosť zo dňa 19.01.2009 sa nepamätá a ani na priebeh zasadnutia Ústrednej inventarizačnej komisie, pričom v tom čase pracovala na predmetnej predajnej jednotke a to ako vedúca prevádzkovej jednotky. Ranné vklady a večerné uzávierky viac menej robili zástupkyňa vedúcej a smenová vedúca a v prípade, že by sa zistila chýbajúca hotovosť v pokladni riešilo by sa to podľa interných predpisov a s nahlásením skutku nadriadeným osobám. S odstupom času nemá vedomosti o to, že by chýbala väčšia hotovosť peňazí a dostupné informácie nemá, nakoľko už v Jednote COOP nepracuje.

4. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 neplatný je platný úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 110 ods. 1 OZ, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo, ak však bola v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má takéto uznanie tento právny následok, len ak ten kto dlh uznal vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočne primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť, ak ide o deliteľné plnenie môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z

omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 191 ods. 3 ZP, ak zamestnanec uzná záväzok nahradit' škodu v určenej sume a ak s ním zamestnávateľ dohodne spôsob náhrady je zamestnávateľ povinný uzatvoriť dohodu písomne, inak je neplatná. Osobitná písomná dohoda nie je potrebná, ak škoda bola už uhradená.

Podľa judikátu R 97/1968 uznanie záväzku na náhradu škody nie je samostatným zaväzovacím dôvodom, ani sa ním nezakladá domnienka o existencii dlhu v čase uznania. Uznanie záväzku na náhradu škody v požadovanej výške nič nemení na skutočnosti, že právnym dôvodom vzniku tohoto záväzku môže byť len zavinené protiprávne konanie zamestnanca, s ktorým spája Zákonník práce jeho zodpovednosť za vzniknutú škodu. Ak sa tak stalo písomnou formou, má to však len dôsledok, že pre uplatnenie uznávaného peňažného nároku platí desaťročná lehota podľa Zákonníka práce. Otázka, či zo strany zamestnanca išlo len o uznanie záväzku na náhradu škody alebo o dohodu podľa § 18 a 32, je potrebné posudzovať podľa § 15 a nasl. a 34 a nasl. Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch a o neplatnosti právnych úkonov.

5. Okrem všeobecných náležitostí / § 34 a nasl. OZ/ potrebných na to, aby bol právny úkon uznania dlhu perfektný, občiansky zákonník v prípade uznania dlhu vyžaduje aj splnenie ďalších osobitných náležitostí, ktorými sú písomná forma, sľub zaplatiť dlh a vymedzenie dlhu čo do dôvodu aj výšky. Zároveň je pre perfektnosť vznik všetkých účinkov uznania dlhu v prípade, že je dlh už premlčaný potrebné, aby ten kto dlh uznal vedel o jeho premlčaní. Pre platnosť uznania dlhu je potrebná jeho písomná forma / § 40 OZ/. Absencia písomnej formy má tak za následok, že k uznaniu dlhu vôbec nepríde. Písomná forma sa vyžaduje aj v tom prípade, že primárny záväzok bol uzatvorený v ústnej forme. Na to, aby bolo uznanie dlhu platné, nepostačuje len samotné uznanie existencie dlhu ale je potrebný prísľub dlžníka, že svoj existujúci dlh zaplatí. Samotný prísľub dlžníka, že svoj dlh zaplatí nemusí byť striktno formalisticky, t.j. stačí ak z dlžníkovho písomného prejavu vyplýva vôľa splniť dlh, bez ohľadu na jeho formu, a to aj vzhľadom aj na § 35 OZ. Ďalšou obligatórnou náležitosťou uznania dlhu je jeho vymedzenie čo do dôvodu a výšky a podobne ako pri prísľube dlh zaplatiť uvedené vymedzenie nemožno prísne formalizovať. Je však nevyhnutné, aby z úkonu dlžníka bolo možné dôvod a výšku dlhu stanoviť určito a zrozumiteľne. Na základe uvedeného nie je potrebné vymedziť dôvod a výšku dlhu exaktne, ale stačí, ak takéto určenie bude vyplývať, napríklad z odkazu na konkrétny právny záväzok, / napríklad zmluvu /, respektíve iný úkon, z ktorého sú nepochybné určiteľné. Vymedzením dôvodu dlhu sa myslí určenie jeho právneho titulu, z ktorého vznikol, t.j. primárneho záväzku. Takýmto titulom bude najčastejšie zmluva ale aj spôsobená škoda alebo iná právna skutočnosť uvedená v zákone / § 489 OZ/. Pre platnosť uznania dlhu dlžník nemusí mať právny vedomosť o tom, z ktorého konkrétneho právneho titulu vznikol jeho dlh, musí ho však označiť tak, aby bolo objektívne zistiteľné o aký záväzok, resp. inú právnu skutočnosť ide. Uznáním dlhu sa posilňuje postavenie veriteľa a to najmä z hľadiska jeho procesnoprávneho uplatňovania práva tým, že zakladá vyvrátiteľnú domnienku, že dlh v čase uznania trval. Z procesného hľadiska tak nastáva výmena úloh procesných strán (žalobcu a žalovaného), na základe ktorej sa dôkazné bremeno presúva zo žalobcu na žalovaného. Žalovaný je tak svoju procesnú obranu nútený viesť v negativistickom smere a teda vyvrátiť samotnú existenciu dlhu a zároveň vyvrátiť svoj prísľub tento dlh splniť. Samotná existencia platne uznaného dlhu vedie k úspechu tej strany konania (veriteľa), ktorá prostredníctvom tohto inštitútu uplatnila svoj nárok a ktorá v tomto konaní môže zotrvať v pasívnom postavení a to až do momentu, kedy protistrana jednoznačne nepreukáže opak. Čiže nestačí samotné spochybnenie tohto úkonu ale musí dôjsť k preukázaniu absencie niektorých zo všeobecných náležitostí právneho úkonu ako takého / § 34 a nasl. OZ/, resp. absencie niektorej z osobitných náležitostí potrebných pre platné uznanie dlhu podľa § 558 OZ. V praktickej rovine to znamená, že ak dlžník len poukáže konaním na to, že jeho uznanie dlhu nebolo napríklad slobodné a vážne, resp. bol k takémuto konaniu prinútený, neznamená to automaticky akceleráciu súdu smerom k veriteľovi, aby svoj nárok obhájil, ale práve naopak má mať za následok vyhovie uplatňovaného nároku veriteľa s odôvodnením, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno. Uznanie dlhu je úzko späté s inštitútom premlčania / § 100 - 114 OZ/. Platným uznaním dlhu dochádza podľa § 110 ods. 1 OZ k pretrhnutiu (prerušeniu) respektíve založeniu premlčacej doby a zároveň k jej prolongácii na 10 rokov. Uznanie splatného dlhu má tak za účinok založenie plynutia novej premlčacej lehoty. Na to, aby nastali účinky premlčania je potrebné, aby dlžník právo písomne uznal aj čo do dôvodu, aj čo do výšky. Ak by dlžník uznal, že zaplatí svoj dlh len čo do určitej výšky, účinky premlčania by sa vzťahovali len na ním uznanú časť.

6. Takto vykonaným dokazovaním potom súd žalobu žalobcu nemal za preukázanú. V predmetnej veci došlo jednoznačne k uznaniu záväzku na náhradu škody, čo bolo preukázané listinným dôkazom na č.l.13, avšak ani ním sa nezakladala domnienka o existencii dlhu v čase uznania, pričom právnym dôvodom vzniku tohto záväzku mohlo byť len zavinené protiprávne konanie žalovanej, s ktorým Zákonník práce spája jej zodpovednosť za vzniknutú škodu. Vzhľadom aj na záväzný pokyn Krajského súdu v Nitre vyslovený v uznesení 5 CoPr/4/2019 zo dňa 12.10.2019 odsek 32, bolo povinnosťou súdu vyhodnotiť podmienky vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu (škoda, protiprávny úkon, príčinná súvislosť). Pokiaľ súd vykonal dokazovanie za účelom preukázania, či došlo ku škode žalobcovi výsluchom svedkyne Ing. X. zistil, že k tejto škode došlo resp. škode v tejto výške (1050eur), nakoľko táto svedkyňa to objektívne zistila inventúrou pokladničnej hotovosti a to vytlačením účtovného stavu pokladne a porovnaním s účtovným stavom. Žiadne ďalšie vykonané dôkazy ústneho charakteru a písomného, však nepreukázali, že by k tejto škode malo dôjsť zavineným konaním žalovanej resp., že by sa zistilo na jej strane konanie, ktoré by súviselo so vzniknutou škodou t.j. príčinná súvislosť medzi zavineným konaním žalovanej a vzniknutou škodou. Pokiaľ bol základným dôkazom o preukázaní škody, za ktorú mala zodpovedať žalovaná listinný dôkaz na č.l. 46, označený ako výpis so Záznamu č.11 zo zasadnutia Ústrednej inventarizačnej komisie zo dňa 19.01.2009, súd poukazuje na samotný obsah, v ktorom sa konštatuje, že pracovníčky - E. X., W. V., R. N., Z. K. nevedeli vysvetliť, kto spravil chybu, pričom svedkyňa C.. G. X. označila v tomto výpise za osobu zodpovednú žalovanú t.j. W. V.. Sama svedkyňa C.. X. pri svojom výsluchu dňa 05.05.2022 uviedla, že nevie, prečo do tohto zápisu dala formuláciu o tom, že za chýbajúce peniaze zodpovedá žalovaná z titulu podpísania dohody o uznaní pohľadávky a nie z titulu vykonania inventúry a inventarizácie. Súd vyhodnotil, že listinný dôkaz - Záznam z 19.01.2009 nepreukazuje, že za predmetnú škodu by zodpovedala žalovaná. Tento Záznam z 19.01.2009 zároveň preukazuje, že žalovaná pracovala v kolektíve spoločne zodpovedných osôb a tie zodpovedajú spoločne s ostatnými členmi kolektívu za schodok, pričom táto skutočnosť sa nepreniesla do predmetného záznamu na č.l.46, resp. inventarizačná komisia sa touto skutočnosťou dňa 19.01.2009 vôbec nezaoberala. Aj ďalší listinný dôkaz - záznam na č.l.146 (bez datovania tejto listiny), preukázal, že žalovaná si nebola vedomá pochybenia a pre neprítomnosť ďalších pracovníčok bola vec riešená pred Ústrednou inventarizačnou komisiou (dňa 19.01.2009).

Ak teda uznala žalovaná pohľadávku žalobcu v rámci dohody o uznaní pohľadávky dňa 19.01.2009 je zrejmé, že uznávala pohľadávku, u ktorej nebolo zamestnávateľom preukázané, že z jej strany došlo k zavinenému protiprávnemu konaniu, ktorým by bola spôsobená škoda žalobcovi ako zamestnávateľovi a teda išlo o právny úkon ktorý sa priečil dobrým mravom a teda bol neplatný s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko tento vyžaduje, aby sa právny úkon nepriečil dobrým mravom, čo v tomto prípade splnené nebolo vzhľadom na postup žalobcu ako zamestnávateľa a takýto právny úkon je neplatný a preto rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Čo sa týka posúdenia námietky premlčania zo strany žalovanej, keďže k uznaniu dlhu došlo dňa 19.1.2009 je zrejmé, že koniec premlčacej doby v zmysle § 110 ods. 1 OZ nastal dňa 19.1.2019 a keďže žaloba bola podaná dňa 26.11.2018 je zrejmé, že toto právo sa nepremlčalo a žaloba bola podaná riadne v 10 ročnej premlčacej dobe. Záver o dôsledku predĺženia premlčacej doby vyslovil aj Krajský súd súd v Nitre v uznesení 5CoPr/4/2019 - 129 zo dňa 12.08.2020 v odseku 33, a týmto právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa viazaný.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Podľa 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Keďže súd žalobu zamietol o trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanej ako úspešnej strane náhradu trov konania v rozsahu 100%

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).